

T.C.
GÖLCÜK

ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA
GEREKÇELİ KARAR

ESAS NO : 2020/

KARAR NO : 2022/

HAKİM :

KATİP :

DAVACI : T.C. Sağlık Bakanlığı - ANKARA

VEKİLİ :

DAVALILAR : 1- Onat YILMAZ ()

VEKİLİ : Av. Tülay EKİCİ AKSOY
Tunus Cad. No:21/3 Kavaklıdere, Çankaya - ANKARA

VEKİLİ :

DAVA : RÜCUEN TAZMİNAT

DAVA TARİHİ : 17/11/2020

KARAR TARİHİ : 20/04/2022

YAZIM TARİHİ : 17/05/2022

Davacı vekili tarafından açılan rücuen tazminat davasının yapılan açık yargılaması sonucunda;

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ :

İSTEM :

Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; dava dışı [] isimli şahıs tarafından hizmet kusuruna dayanılarak manevi tazminat ödenmesi istemiyle müvekkili idare aleyhinde Kocaeli 1. İdare Mahkemesinin E. sayılı dosyasında dava ikame edildiğini, anılan mahkemece verilen ret kararı üzerine dosyanın istinaf incelemesine taşındığını, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 8. İdare Dava Dairesinin 31/01/2017 Tarih, E. ve K. sayılı ilamı ile "manevi tazminat isteminin kabulü ile 30.000 TL'nin 22/04/2015 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davacıya ödenmesine" şeklinde hüküm kurulduğunu, anılan karar akabinde başlatılan icra takibi neticesinde müvekkili idarece ana para ve faiz adı altında toplamda 41.120,55 TL'nin dava dışı şahsa ödendiğini, anılan İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 8. İdare Dava Dairesi kararında "...Dosyadaki bilgi ve belgeler üzerinde heyetimizce yapılan değerlendirmede; davacı []'in sanık sıfatıyla aralarında bulunduğu kullanmak için uyuşturucu ve uyarıcı madde kabul etmek ve bulundurmak suçundan yapılan ceza yargılaması sonucunda verilen 09/10/2014 gün ve [] sayılı Gölcük 3. Asliye Ceza Mahkemesi kararında sanıkların (davacının), diğer sanık []'ın sigara halinde sarılı

vaziyette bir madde olarak kullandıkları maddenin, uyuşturucu madde niteliğinde olup olmadığının net olarak belirlenemediği, sanıklardan alınan kan numuneleri üzerinde yapılan incelemeler neticesinde de kanlarında, uyuşturucu madde kullanıldığına ilişkin bulgulara rastlanılmadığı, sanıkların kullandıklarını beyan ettikleri maddenin ne olduğu konusunda hiçbir delil bulunmayıp varsayım ile veya sanıkların beyanıyla esrar veya uyuşturucu niteliğine sahip başka bir madde olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığı değerlendirmesinde bulunularak davacının beraatine karar verildiği hususu ile tazminat istemine konu sağlık raporunu veren doktorun 03/03/2014 tarihinde savcılıkta verdiği, 'ben sorduğumda ise şahıs çelişkili cevaplar vererek sigara gibi bir şeyler içtiklerini, ancak ne içtiğini bilmediğini vb. gibi şeyler söylemişti. Bunun üzerine ben şahsın uyuşturucu ya da zarar verici bir madde kullandığına kanaat getirmiştim. Muayene öncesi yapılan ve bana huzurda göstermiş olduğunuz tetkiklerden şahsın uyuşturucu ya da uyarıcı kullandığını tespit etmek mümkün değildir. Benim teşhis işlemim çelişkili gördüğüm beyana istinaden yapılmıştır. Bunun dışında herhangi bir somut veriyi şahısta gözlemlememişim' yolunda verdiği beyanları dikkate alındığında, Gölcük Donanma Komutanlığı TCG Komutanlığı emrinde.

olarak görev yapan davacının, meslektan ihraç edilmesi ve hakkında ceza davası açılmasına neden olan 14/10/2013 tarihli Gölcük Devlet Hastanesi Raporundaki 'Uyuşturucu, ilaç ve biyolojik diğer tanımlanmamış maddelere maruz kalma ve kendine zarar verme' şeklinde konan ve davacının mesleki/idari ve cezai soruşturmaya ve yaptırım sonuçlu sürece tabi tutulmak suretiyle mağduriyetine sebep olan tıbbi teşhisin, herhangi bir tıbbi tahlil ve maddi olguya dayanmadığı, söz konusu teşhisin sadece ilgili doktorun, duyduğu/çevresel duyum ilgililerce seslendirilmiş o anki çelişkili beyanlara dayandığı sonucuna varılmıştır. Bu açıklama ve değerlendirmeler ışığında, Gölcük Devlet Hastanesinde davacı hakkında konan ve devam eden süreçte davacının kişisel mağduriyetine yol açan 'Uyuşturucu, ilaç ve biyolojik diğer tanımlanmamış maddelere maruz kalma ve kendine zarar verme' şeklindeki teşhis, somut tıbbi veri ve donele/bulgulara (kan-nefes tahlili gibi) dayanmadığından (tıp biliminin gereklerine aykırı bir biçimde sırf gözleme dayalı olarak teşhis konulduğundan) idarenin hizmet kusuru işlediğinin kabulü gerektiği sonucuna varılmıştır" yönündeki gerekçeyle tazminata hükmedildiğini, bunun üzerine, dava dışı hastalık raporunu düzenleyen dava dışı Doktor hakkında İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 8. İdare Dava Dairesi kararının gerekçesindeki tespitler gözetilerek Mahkememizin E. sayılı dosyasında rücuen tazminat davası açtıklarını ancak o dosyada alınan İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığı 7. Adli Tıp İhtisas Kurulunca hazırlanan 06/07/2020 tarihli raporda "Kişinin ilk başvuruda bulunduğu esnada kan ve idrar tetkikleri alınıp uyuşturucu parametrelerine bakılıp tanının çıkan sonuca göre konulması gerektiği, dosyada mevcut bilgi ve belgeler başvuruda bulunduğu Gölcük Askeri Hastanesi ile Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesinde hasta kanı ya da idrarında uyuşturucu paneli bakılmadığı anlaşıldığından tanı doğruluğunun olmadığı, ...tanıların bu şekilde konulmasının tıp biliminin genel kabul görmüş ilke ve kurallarına uyun olmadığı"nın belirtildiğini, her ne kadar Mahkememizin 2019/66 E. sayılı dosyasında hastalık raporunu düzenleyen uzman hekim olması hasebiyle idare mahkemesi kararı gerekçe gösterilerek sadece dava dışı Doktor hakkında rücuen tazminat davası açılmış ise de; İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığı raporuna göre kusurlu oldukları tespit edilen Gölcük Asker Hastanesinde dava dışı isimli şahsın ilk müracaatında tanı ve tedavi süreçlerini yürüten davalı Doktor Onat YILMAZ ile Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesinde adı geçen kişinin yoğun bakımda tanı ve tedavi süreçlerini yürüten Doktor e karşı da rücuen tazminat davası açılması gerektiğinden bahisle eldeki işbu davayı ikame ettiklerini, davalıların, görevlerini yerine getirirken kusurlu davranarak idareyi tazminat ödemek zorunda bıraktıkları için idarenin ödemek zorunda kaldığı tazminatın, Anayasanın 129. maddesine ve Borçlar Kanununun genel hükümlerine göre davalılardan rücuen tahsilini isteme hakkının bulunduğunu ileri sürerek öncelikle eldeki işbu davanın Mahkememizin E. sayılı dosyası ile birleştirilmesine, netice itibarıyla idarece ödenen toplam 41.120,55 TL'nin ödeme tarihi olan 05/04/2017'den itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalılardan sorumlulukları oranında tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

CEVAP

:

Davalı Onat YILMAZ vekili, cevap dilekçesinde özetle; müvekkilinin Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzman hekimi olarak dava konusu olayın gerçekleştiği 2013 yılında Gölcük Asker Hastanesinde görev yaptığını, ileri sürülen olay nedeniyle müvekkile atfedilebilecek bir kusur bulunmadığını, zira hatalı tanı konulduğu ileri sürülen hasta Tayfun UÇAR'ın, olay tarihinde Gölcük Donanma Komutanlığı TCG biriminde Sey.Astsb. Çavuş olarak görev yaptığını, adı geçen 12/10/2013 tarihinde görev yaptığı gemide fenalaştığını ve müvekkilinin Psikiyatri Uzmanı olarak görev yaptığı Gölcük Asker Hastanesine getirildiğini, önce acil servise getirilen hastanın, sonrasında müvekkil tarafından görüldüğünü, hastanın öyküsünde "*Gemi personelinde medusa veya melusa adında bir sigara alıp içtiğini, içeriğinde ne olduğunu tam bilmediğini, ancak tek nefes çektiikten sonra fenalaştığını*" beyan ettiğini, bu beyanın hastayı getiren refakatçi tarafından da doğrulandığını, müvekkilinin değerlendirmesi sonucu, bizzat kendisi tarafından içeriğinde Jamaika veya Medusa gibi bir maddenin bulunduğunu öğrendiği sigara içmesi sonrasında, kötüleşme, çarpıntı, bayılma gibi yakınmaları nedeniyle acil servise başvuran hastanın bu beyanı ve klinik durumu birlikte değerlendirilerek uluslararası tanı ölçütlerine uygun olarak "*Kötü kullanım potansiyeli olan psikostimülanlar ile zehirlenme*" ICD tanısı ile "*inhalan keyif verici maddeye maruziyet, taşikardisi olan hasta yoğun bakım koşullarında takip edilmek üzere ikinci/üçüncü basamak sağlık kuruluşuna sevkı uygundur*" ifadeleri ile hastanın tıbbi açıdan daha donanımlı bir merkeze sevk edildiğini, sonrasında hastanın, iki gün süre ile yoğun bakımda, bir gün süreyle de dahiliye servisinde takip ve tedavi gördükten sonra Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesinden şifa ile taburcu edildiğini, sonrasında yaşanan sürece ilişkin müvekkilinin herhangi bir bilgisinin olmadığını, davacı idare ile müvekkili arasında rücu ilişkisi bulunmayıp, olayın gerçekleştiği tarihte müvekkilinin Milli Savunma Bakanlığına bağlı olarak görev yaptığını ve o tarihte henüz askeri hastanelerin 669 sayılı Ohal Kararnamesi ile Sağlık Bakanlığına devredilmediğini, bu nedenle Anayasa'nın 157. maddesi uyarınca askeri olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askeri hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların yargı denetimini yapan ilk ve son derece mahkemesinin Askeri Yüksek İdare Mahkemesi olduğunu, bu anlamda hasta in Gölcük Askeri Hastanesinde konulan tanı nedeniyle zarar uğradığı iddiasındaysa, Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde Milli Savunma Bakanlığına karşı tazminat davası açmak durumunda olduğunu, olası bir tazminat ödenmesi halinde de MSB'nin müvekkiline karşı rücu davası açma koşullarının oluşacağını, ancak hasta in Sağlık Bakanlığına bağlı Gölcük Devlet Hastanesinde hatalı tanıya muraz kaldığı iddiasıyla Sağlık Bakanlığına karşı dava açtığını ve tazminata hak kazandığını, bahse konu tam yargı davasında Gölcük Askeri Hastanesinde sunulan hizmetin, tıp biliminin esaslarına uygunluğunun hiçbir biçimde tartışılmadığını, dolayısıyla davacı idarenin rücu tazminat istemini sadece kendi idari teşkilatı içindeki kamu görevlilerine yöneltebileceğini, davacı idarenin, aleyhinde açılan tazminat davası nedeniyle müvekkiline hiçbir bildirim yapmadığını, HMK'nun 61. maddesine göre de davanın ihbar edilmediğini, dolayısıyla müvekkilinin, böyle bir davanın varlığından haberdar edilmediğini ve ilk davada müdahil olma şansının kısıtlandığını, bu durumun savunma hakkının ihlali niteliğini haiz bulunduğunu, ayrıca TBK'nun 73. maddesinin 1. fıkrasında, rücu isteminin tazminatın ödendiği ve birlikte sorumlu kişinin öğrenildiği tarihten başlayarak iki yılın ve her hâlde tazminatın tamamının ödendiği tarihten başlayarak on yılın geçmesiyle zamanaşımına uğrayacağını, somut olayda müvekkili bakımından zamanaşımı süresinin geçtiğini, öte yandan müvekkilinin, hastaya koyduğu tanı ve tanı koyma yönteminin tıp biliminin esaslarına uygun olduğunu, kusurluluğun gerekçesi olarak gösterilen adli tıp kurumu görüşünün müvekkil yönünden bilirkişi raporu niteliği taşımadığını, zira müvekkilinin branşından tek hekim dahi içermeyen heyetin görüşünün, bilirkişi raporu olarak kabul edilemeyeceğini, bilirkişi görüşünde, kusur değerlendirmesi yapılırken müvekkilinin çalıştığı hastanenin olanakları ve içinde bulunduğu somut durumun göz ardı edildiğini, olayın gerçekleştiği 2013 tarihinde Sağlık Bakanlığı ve bağlı hastanelerde sentetik kannabinoid tarama testlerinin bulunmadığını, bu durumun da ATK raporunda değerlendirilmediğini, rapordaki kusur gerekçesinin bilimsel dayanağı bulunmadığını, kaldı ki test yapılsaydı dahi kimyasal içerik olarak atipik nitelik taşıyan uyuşturucu uyarıcı maddelerin yapılan tarama testlerinde çıkmasının da bilimsel olarak

olanaklı olmadığını, müvekkilinin test olanağı olmayan bir kurumda sonuca etkili bir testi yaptırmadığı için kusurlu bulunmasının hukuka ve hakkaniyete uygunluk taşımadığını, sonuç olarak hasta

ın Gölcük Asker Hastanesine başvurdıklarında "*hastanın sentetik kannabinoid içeren bir sigarayı kullandığını ve sonrasında bayılma, çarpıntı, vb yakınmalarının ortaya çıktığını*" kendisinin ve yakını ın bizzat kendilerinin belirttiklerini, T.C. Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerde sentetik kannabinoid tarama testlerinin belirtilen tarihlerde bulunmaması ve Gölcük Asker Hastanesinde 2013 yılında herhangi bir madde tarama testlerinin bulunmaması nedeniyle kan ve idrar tetkiklerinde uyuşturucu madde parametrelerine bakılmadığını, bakılsa idi dahi sentetik uyuşturucuların testlerde yakalanamadığını, sentetik kannabinoid metabolitlerinin laboratuvar koşullarında tespit edilemediği durumlarda olayın öyküsünü ve hastanın klinik bulgularını esas almanın Uluslararası Tanı Ölçütleri (DSM-5), Sağlık Bakanlığı Kılavuzları uyarınca doğru bir tanı koyma biçimi olduğunu, bu anlamda müvekkiline atfedilebilecek bir kusur bulunmadığını savunarak haksız ve yasal dayanaktan yoksun davanın reddi yönünde hüküm kurulmasını dilemiştir.

Davalı vekili, cevap dilekçesinde özetle; dava dışı hasta ın, olay tarihinde Gölcük Donanma Komutanlığı TCG biriminde Sey.Astsb. Çavuş olarak görev yapmak iken 12/10/2013 tarihinde görev yaptığı gemide fenalaştığını ve akabinde askeri şahıs olması sebebiyle önce Gölcük Asker Hastanesi acil servisine getirildiğini, önce acil servise getirilen hastanın öyküsünde "*Gemi personelinden medusa veya melusa adında bir sigara alıp içtiğini, içeriğinde ne olduğunu tam bilmediğini, ancak tek nefes çektikten sonra fenalaştığını*" beyan ettiği, orada görevli hekimin değerlendirmesi sonrasında hastanın Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesine sevkini sağlandığını, burada yapılan tedaviler sonrasında ise hastanın şifa ile taburcu edildiğini, tedavi süreci sonucunda, hasta ın Deniz Kuvvetleri Komutanlığı personeli olması nedeniyle görev başında uyuşturucu madde kullandığı gerekçesiyle meslekten ihraç edildiğini ve uyuşturucu madde kullanmaktan ötürü hakkında kamu davası açıldığını, açılan kamu davasında kişinin yapılan tahlillerinde uyuşturucu kullandığı bulgusuna rastlanmadığı, üzerinden çok zaman geçmesi itibarıyla kamu davası esnasında yapılan bir tahlille bunu tespit etmenin olanaklı olmadığı gerekçesiyle şüpheden sanık yararlanır ilkesi uyarınca sanık ın beraatine kararı verildiğini, bunun üzerine hatalı tanı nedeniyle meslekten ihraç edildiği ve kamu davasına maruz kaldığı gerekçesiyle hastanın 15/10/2013 tarihli Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesi epikriz raporundaki "*Uyuşturucu ilaç ve biyolojik diğer tanımlanmamış maddelere maruz kalma ve kendine zarar verme*" şeklindeki tanının kan-idrar tahlili gibi tahlillere dayanmadığı, tıp biliminin gereklerine aykırı olarak sırf gözleme dayanılarak konulduğu ve kendisini zarara uğrattığı gerekçesiyle Sağlık Bakanlığına manevi tazminat istemiyle dava açtığı, bu davanın önce Kocaeli 1. İdare Mahkemesi kararıyla reddedildiği ve fakat kararın İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 8. İdare Dava Dairesinin 31/01/2017 tarihli kararıyla bozulması ve davacıya iç hastalıkları uzmanı Dr. ın hizmet kusuru işlemiş olduğu gerekçesi ile 30.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verildiği, akabinde davacı idarece hasta ı'a faiziyle birlikte toplamda 41.120,55 TL tazminat ödendiği, davacı idarece ödenen bu tazminatın personele rücu edilmesi istemiyle eldeki iş bu davanın açıldığını, müvekkilinin halihazırda İzmir Özel Hastanesinde anestezi ve reanimasyon alanında tıpta uzmanlığa haiz uzman hekim olarak görev yaptığını, uzmanlığı gereği ağırlıklı olarak ameliyatlara katıldığını ve yoğun bakımda görev aldığını, kendisinin İzmir ilinde çalıştığını ve ikamet ettiğini, bugüne kadar adli/idari hiçbir soruşturmanın içerisinde yer almadığını, eldeki davanın zamanaşımına uğradığını ve davaya bakmaya yetkili mahkemenin HMK'nun 6. maddesi uyarınca müvekkilinin yerleşim yeri mahkemesi olan İzmir Karşıyaka Asliye Hukuk Mahkemeleri olduğunu, olay tarihinde dava dışı ın, 12/10/2013 tarihinde medusa/melusa olarak ifade ettiği maddeyi içtikten sonra fenalaşarak Gölcük Asker Hastanesinden taşıkardi nedeniyle yoğun bakım koşullarında takip edilebilmesi amacıyla Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesine sevk edildiğini, yoğun bakım sorumlu hekimi olan müvekkilinin, hastayı yoğun bakım izlemine aldığını, hastaların, yoğun bakıma geldiklerinde her hasta veya yakınından ayrıntılı öykü denilen bilgilendirme alındığını, adı geçen hasta Gölcük Asker Hastanesinden sevk ile geldiğinde bilinci yerinde olmayıp, tıbben sözel cevapların yerinde olmadığını ve doğrudan hastadan bilgi alınamadığını, ancak, hastanın sevk edildiği Askeri Hastane kayıtlarında "*kötü kullanım potansiyeli olan psikostimülanlar ile zehirlenme ve inhalan keyif*

verici maddeye maruziyet" tanısı mevcut olduğundan ve hastanın yanında bulunan askeri personel de hastanın "medusa/melusa" diye ifade ettikleri sigara kullanımı sonrasında; denge kaybı, yürüyememe, kendini kötü hissetme belirtileri olduğunu ifade etmesi üzerine bu bilgiler ışığında, müvekkilinin gereken işlemi yapmaya çalıştığını, kullanılan maddenin bilinerek ya da bilinmeden kullanıldığı konusunda hekimin bilgisi dahilinde olmadığı gibi tıbben de bir öneminin olmadığını, ancak olay sırasındaki üç ifadede de açık olarak hastada, solunum yoluyla alınan bir madde kullanımı sonrasında bu bulguların ortaya çıktığının gerek ifadelerden ve gerekse hastanın sevk edildiği hastane kayıtlarında mevcut olduğunu, hastanın bu bilgiler ışığında yoğun bakıma alındığını, müvekkilinin, daha önceki ifadesinde belirttiği üzere, hastanın yoğun bakıma giriş klinik bulguları arasında "uykuya meyilli (dış etkenlere yeterince yanıt veremiyor) ve taşikardik (kalp atım hızının yüksek olduğu); giriş hikayesinde ise "solunum yolu ile medusa? adlı toksik madde kullanımı" eldeki bilgiler ışığında mevcut olduğunu, her ne kadar dava dilekçesinde ICD kodu ile konulan teşhisin tıbbi veri ve bulgulara dayanmadığı belirtilmişse de, bunun gerçeği yansıtmadığını, ancak hastanın kullanıldığı ifade edilen maddenin esrar olduğu varsayımından yola çıkılırsa kanda ilk 3-4 saat sonrası tespit edilemeyeceğinin bilindiğini, dolayısıyla herhangi bir kan veya idrar testi yapmanın herhangi bir anlamının da tıbben olmadığını, hastanın, müvekkilinin yanına geldiğinde üzerinden uzun bir zaman geçtiğini, kaldı ki söz konusu tarihlerde müvekkilinin görev yaptığı Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesinde kan ya da idrarda esrar ya da benzer madde miktarı ölçülecek teçhizat olmayıp müvekkiline kusur izafe edilemeyeceğini, bununla birlikte madde bağımlılığı tanı ve tedavi kılavuzu el kitabında belirtildiği üzere, idrar testinde kannabis saptanmasının, kannabis kullanılan ortamda fazla kalan ve pasif içici olan bireylerde de yanlış pozitif olacağı için ayırıcı tanı açısından çok güvenli olmadığını, dolayısıyla, gerekli teçhizat olup söz konusu test yapılmış olsa idi dahi kanda çıkmama ihtimali yüksek olmakla çıkması varsayımında dahi pasif içici bireyde de çıkabildiğinden net tanı için yeterli olmayacağını, nitekim . 'ın, Gölcük . Ceza Mahkemesinin 09/10/2014 gün ve . sayılı kararında "sanıkların, diğer sanık

'dan sigara halinde sarılı vaziyette bir madde olarak kullandıkları maddenin, uyuşturucu madde olup olmadığının net olarak belirlenemediği, sanıklardan alınan kan numuneleri üzerinde yapılan incelemeler neticesinde de kanlarında uyuşturucu madde kullanıldığına ilişkin bulgulara rastlanılmadığının..." belirtildiğini, dolayısıyla maddenin kanda çıkmayan bir madde olduğunun ceza yargılaması sonucunda verilen karar ile kuşkusuz hale geldiğini, ceza hukukunda mevcut "cezanın şahsiliği, suçta ve cezada kanunilik, şüpheden sanık yararlanır" vb. kendine özgü ilkelerden yola çıkılarak hastanın beraat etmesi sonrasında sanki söz konusu soruşturmaya neden olan durumun hekim olan müvekkili olduğunun düşünülmesinin hukuki niteliği haiz olmadığını, müvekkilinin girdiği ICD kodlaması ile söz konusu cezai/idari soruşturmaların etkisi olmadığını, hatta hasta . 'ın 15/10/2013 tarihli ifadesinde "medusa/melusa" adlı bir madde kullandığını belirttiği, dolayısıyla hastanın idari veya cezai soruşturması, eyleminin suç izafe edip etmemesi ile müvekkili hekimin eylemi arasında bir ilişkinin mevcut olmadığını, müvekkilinin, yoğun bakım hekimi olarak . isimli hasta için tetkik ve tedavi protokollerinde belirtilen hususlarda eksiksiz olarak hizmet verdiğini ve hastayı yoğun bakım ünitesinden sağlıklı bir şekilde taburcu ettiğini, ilgili süreçte olası tanılar (ICD kodları) girilmesi kişinin kullandığı maddenin belirsizliğinden kaynaklandığını ancak hastayı zan altında bırakılacak bir ifade içermediğini, bu süreçte, müvekkili tarafından, hastaya faydalı olabilecek tedavi protokollerinin harfiyen uygulandığını, ceza yargılaması ilkelerinin kendine özgü yapısı ve dava dışı . 'ın meslekten ihracı ile hekimlerin tedavileri arasında nedensellik bağının bulunmadığını, idari yargılamanın hatalı olduğunu, müvekkilinin davadan haberdar edilmediğini ve rücu şartlarının eldeki bu davada oluşmadığını, kabul anlamına gelmemekle birlikte herhangi bir rücu şartının oluşması durumunda müvekkilinin faiz, avukatlık ücreti, icra masraflarından sorumlu tutulmaması ve hakkaniyet indirimine hak kazanmasının gündeme gelebileceğini, yine rücu için hekime ilişkin kusurun usulüne uygun olarak tespit edilmesi gerektiğini, davaya dayanak edilen Adli Tıp Kurumu raporunu hazırlayan heyette müvekkilinin uzmanlığını haiz dalda bir hekimin yer almadığını, ileri sürülen eylemde müvekkilinin herhangi bir kusurunun bulunmadığını ancak herhangi bir özen eksikliğinin müvekkiline izafe edilmesi durumunda kurumda gerekli teçhizatın eksik olduğu nazara alınarak müvekkiline kusur izafe edilmemesi gerektiğini savunarak haksız ve yasal dayanaktan yoksun davanın reddini dilemiştir.

TOPLANAN DELİLLER :

A) Mahkememizin 2019/66 E. sayılı dosyasının bir örneği UYAP sistemi marifetiyle dosyamız arasına alınmıştır.

B) Gölcük Askeri Hastanesi ve Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesi'ne müzekkere yazılarak, eldeki işbu davamıza konu hasta ... a yönelik (2013 yılına ilişkin) tanı ve tedaviye yönelik tıbbi bilgi, belge ve kayıtların eksiksiz birer örneğinin gönderilmesinin istenmiş, gelen cevabi yazılar dosyamız arasına alınmıştır.

C) Kocaeli İdare Mahkemesine müzekkere yazılarak, ... E. sayılı dosyanın eksiksiz bir örneğinin gönderilmesi istenmiş, gelen cevabi yazı dosyamız arasına alınmıştır.

Ç) Gölcük Asliye Ceza Mahkemesine müzekkere yazılarak, ... E. sayılı dosyanın eksiksiz bir örneğinin gönderilmesi istenmiş, gelen cevabi yazı dosyamız arasına alınmıştır.

D) Gölcük Donanma Komutanlığına yazı yazılarak, dava konusu olay nedeniyle davalı hekimler hakkında herhangi bir idari soruşturma yapıp yapılmadığının bildirilmesi, yapılmış ise ilgili evraklardan eksiksiz birer örneğin gönderilmesi istenmiş, gelen cevabi yazı dosyamız arasına alınmıştır.

E) Menemen 2. Noterliğine müzekkere yazılarak 16/10/2020 Tarih ve ... yevmiye numaralı ihtarnamenin ve bu ihtarnamenin ilgisine tebliğine ilişkin tebellüğ belgesinin bir örneğinin gönderilmesi istenmiş, gelen cevabi yazı dosyamız arasına alınmıştır.

F) Menemen 2. Noterliğine müzekkere yazılarak 16/10/2020 Tarih ve ... yevmiye numaralı ihtarnamenin ve bu ihtarnamenin ilgisine tebliğine ilişkin tebellüğ belgesinin bir örneğinin gönderilmesi istenmiş, gelen cevabi yazı dosyamız arasına alınmıştır.

G) Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesine müzekkere yazılarak, olay tarihinde kan veya idrarda uyuşturucu madde tespiti için gerekli teçhizatın bulunup bulunmadığı konusunda bilgi verilmesi istenmiş, gelen cevabi yazı dosyamız arasına alınmıştır.

GEREKÇE :

Dava, kamu görevlisinin kusurlu hareketi sebebi ile kamu zararı meydana getirdiği iddiasına dayanan rücu tazminat istemine ilişkindir.

Her ne kadar davacı idare vekili, dava dilekçesi kapsamında, eldeki işbu davanın Mahkememizin ... Esas sayılı davası ile birleştirilmesini talep etmiş ise de, anılan davanın (... 25/11/2020 tarihinde karara bağlandığı ve istinaf aşamasında olduğu anlaşıldığından birleştirmeye yönelik talep yerinde görülmemiştir.

Her ne kadar ... vekili yetki itirazında bulunmuş ise de, 6100 sayılı Hukuk Muhakemesi Kanunu'nun 6. maddesi uyarınca ilke olarak bir dava, davalının ikametgâhı mahkemesinde açılabilirliği gibi, 6100 sayılı Hukuk Muhakemesi Kanunu'nun 16. maddesi uyarınca davacıya tanınan seçimlik hak kapsamında haksız fiilin vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir. Somut olayda, rücu tazminata konu eylem haksız fiil niteliğindedir. Söz konusu haksız fiil Gölcük ilçesinde meydana gelmiş ve davacı Kurum seçimlik hakkını kullanarak davayı Gölcük Mahkemelerinde açmıştır. Yetki itirazında bulunan ...'ın halihazırdaki ikametgahının Karşıyaka olması davacıya ait seçimlik hakkı ve dolayısıyla Gölcük 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin yetkisini kaldırmayacağından, davalı ... vekilinin yetki itirazı yerinde görülmemiştir.

Her ne kadar davalılar vekilleri zamanaşımı def'i ileri sürmüş iseler de, 01/07/2012 tarihinde yürürlüğe giren 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu (TBK)'nın 73/1. maddesi ile "Rücu istemi, tazminatın tamamının ödendiği ve birlikte sorumlu kişinin öğrenildiği tarihten başlayarak iki yılın ve her hâlde tazminatın tamamının ödendiği tarihten başlayarak on yılın geçmesiyle zamanaşımına uğrar" hükmünün getirildiği, dava dışı ... isimli şahıs tarafından hizmet kusuruna dayanarak Kocaeli 1. İdare Mahkemesi bünyesinde ... dava ikame edildiği, anılan davada talebin reddine karar verildiği ve fakat kararın İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 8. İdare Dava Dairesi kararı ile kaldırıldığı (...), neticede 30.000 TL manevi tazminatın yasal faizi ile birlikte idareden tahsiline

hükmedildiği, davacı idarece hüküm altına alınan tutarın 05/04/2017 tarihinde ilam alacaklısına ödendiği ve ilgili hakkındaki raporu düzenleyen uzman hekim olması nedeniyle dava dışı aleyhinde Mahkememiz bünyesinde (rücu tazminat davası açıldığı, anılan davada alınan ATK raporlarıyla eldeki işbu davamıza konu hekimlerin hizmet kusurlarının olduğunun saptandığının ileri sürüldüğü, dolayısıyla davacı idarenin, davalıların hizmet kusurlarının olduğunu ATK raporlarıyla öğrendiği ve bu halde öğrenmenin geç gerçekleştiği anlaşıldığına göre, eldeki işbu davamızda uzamış zaman aşımı süresinin (10 yıl) işleyeceğinden cihetle davalılar vekillerinin zamanaşımı itirazları yerinde görülmemiş, işin esasının incelenmesine geçilmiştir.

Davacı idare vekili, dava dışı tarafından T.C.Sağlık Bakanlığı aleyhine Kocaeli İdare Mahkemesinin E. sayılı dosyasında dava ikame edildiğini, anılan mahkemece verilen ret kararı üzerine dosyanın istinaf incelemesine taşındığını, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi İdare Dava Dairesinin 31/01/2017 Tarih, sayılı ilamı ile "manevi tazminat isteminin kabulü ile 30.000 TL'nin 22/04/2015 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davacıya ödenmesine" şeklinde hüküm kurulduğunu, anılan karar akabinde başlatılan icra takibi neticesinde müvekkili idarece ana para ve faiz adı altında toplamda 41.120,55 TL'nin dava dışı şahsa ödendiğini, davalıların doktor oldukları, İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığı 7. Adli Tıp İhtisas Kurulunun 06/07/2020 tarihli raporu uyarınca kusurlu olduklarını belirterek ödenen bedelin rücu tahsilini istemiştir.

Hemen burada belirtilmelidir ki, tazminatın kendi payına düşeninden fazlasını ödeyen kişi, bu fazla ödemesi için, diğer müteselsil sorumlulara karşı rücu hakkına sahip ve zarar görenin haklarına halef olur. Tazminatın aynı zarardan sorumlu müteselsil borçlular arasında paylaştırılmasında, bütün durum ve koşullar, özellikle onlardan her birine yüklenebilecek kusurun ağırlığı ve yarattıkları tehlikenin yoğunluğu göz önünde tutulur. Diğer bir deyişle, olay nedeniyle dava dışı hastaya ödenen tazminat miktarını ödeyen davacı idare, kusuru oranında sorumlulara rücu edebilir.

Dava; sağlık hizmeti dolayısıyla verilen zarar nedeni ile müteselsil sorumlu Devletin ödediği tutarın diğer sorumlu davalılara rücuuna ilişkindir. Rücuunun amacı, birlikte sorumlular arasında hakkaniyete göre denge kurmaktır. Kusur, kapsam belirlemede etkin ise de, hakkaniyet de onunla birlikte değerlendirilmesi gereken önemli öğelerdendir.

Eldeki işbu davamıza konu edilen ve halihazırda istinaf incelemesinde bulunan Mahkememizin E. sayılı dosyasına münhasıran İstanbul Adli Tıp Kurumu 7. Adli Tıp İhtisas Kurulu tarafından düzenlene 06/07/2020 tarihli raporda; "Kişinin ilk başvuruda bulunduğu hastanede kan ve idrar tetkiklerinin alınıp uyuşturucu parametrelerine bakılıp tanının çıkan sonuca göre konulması gerektiği, dosyada mevcut tıbbi belgelerden başvuruda bulunduğu Gölcük Asker Hastanesi ile Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesi'nde hasta kanı veya idrarında uyuşturucu madde paneline bakılmadığı anlaşıldığından tanı doğruluğunun kesin olmadığı, kötü kullanım potansiyeli olan psikostimülanlar ile zehirlenme, Antiepileptik, Sedatif-Hipnotik, Antiparkinson ve Psikotrop İlaçlara Maruz Kalma ile Uyuşturucu, İlaç ve Biyolojik Diğer ve Tanımlanmamış Maddelere Maruz Kalma ve Kendine Zarar Verme tanılarının bu şekilde konulmasının tıp biliminin genel kabul görmüş ilke ve kurallarına uygun olmadığı, yoğun bakım çıkışından sonra hastanın dahiliye servisine yatırıldığı ve konulan bu teşhisin önceden konulduğu için bunun uyuşturucu panelinden olup olmadığı, uygulanan tedavi ve geçen zaman dikkate alındığında kan veya idrardan uyuşturucu panelinin gönderilmesinin doğru sonuç vermeyebileceğinin ve öncesinde Antiepileptik, Sedatif-Hipnotik, Antiparkinson ve Psikotrop İlaçlara Maruz Kalma ile Uyuşturucu, İlaç ve Biyolojik Diğer ve Tanımlanmamış Maddelere Maruz Kalma ve Kendine Zarar Verme tanısı ile takip edilmesi ve bu şekilde devredildiği için aynı tanı ile dahiliye servisinde takip edilmesinin tıp biliminin genel kabul görmüş ilke ve kurallarına aykırılık teşkil etmediği, her halükarda semptomatik tedavi yapılması gerektiği için bu tanı farkının dahiliye servisinde takip için bir önem arz etmediğinin tıbben bilindiği..." şeklinde görüş bildirilmiştir.

Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesine ve kapatılan Gölcük Asker Hastanesine yazılan müzekkere yanıtlarında sonuç olarak; olay tarihinde kan veya idrarda uyuşturucu madde tespiti için gerekli teşhizatın bulunmadığı bildirilmiştir.

İddia, savunmalar, toplanan deliller ve dosyaya yansıyan bilgi ve belgeler bir bütün olarak değerlendirildiğinde; davalı doktor Onat YILMAZ'ın olay tarihinde Gölcük Asker Hastanesi bünyesinde Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzman hekimi olarak görev yaptığı, hatalı tanı konulduğu ileri sürülen hasta ise, olay tarihinde Gölcük Donanma Komutanlığı TCG ' biriminde Sey.Astsb. Çavuş olarak görev yaptığı, adı geçen 12/10/2013 tarihinde görev yaptığı gemide fenalaşması üzerine Gölcük Asker Hastanesine getirildiği, önce acil servise getirilen hastanın, sonrasında davalı doktor Onat YILMAZ tarafından görüldüğü, hastanın öyküsünde "*Gemi personelinden medusa veya melusa adında bir sigara alıp içtiğini, içeriğinde ne olduğunu tam bilmediğini, ancak tek nefes çektikten sonra fenalaştığını*" beyan ettiği, bu beyanın hastayı getiren refakatçi tarafından da doğrulandığı jandarma ve savcılık ifadelerinde de istikrarlı olarak medusa veya melusa adlı bir maddeyi kullanmasından ötürü durumunun ağırlaştığının bildirildiği, davalı doktor Onat YILMAZ tarafından değerlendirme sonucunda, bizzat hasta tarafından içeriğinde Jamaika veya Medusa gibi bir maddenin bulunduğunu öğrendiği sigara içmesi sonrasında, kötüleşme, çarpıntı, bayılma gibi yakınmaları nedeniyle hastanın klinik durumu birlikte değerlendirilerek uluslararası tanı ölçütlerine uygun olarak "*Kötü kullanım potansiyeli olan psikostimülanlar ile zehirlenme*" ICD tanısı ile "*inhalan keyif verici maddeye maruziyet, taşikardisi olan hasta yoğun bakım koşullarında takip edilmek üzere ikinci/üçüncü basamak sağlık kuruluşuna sevk uygundur*" ifadeleri ile hastanın tıbbi açıdan daha donanımlı bir merkeze sevk edildiği anlaşılmaktadır.

isimli hastanın Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesine sevkine müteakiben ise tetkik ve tedavisinin diğer doktor tarafından yürütüldüğü, hastanın yoğun bakım izlemine alındığı, hasta ve yakınından ayrıntılı öykü bildiriminin alındığı, adı geçen hastanın o esnada bilincinin ve tıbben sözel cevaplarının yerinde olmadığı, hastanın sevk yazısında "*kötü kullanım potansiyeli olan psikostimülanlar ile zehirlenme ve inhalan keyif verici maddeye maruziyet*" tanısı mevcut olduğundan ve hastanın yanında bulunan askeri personelin de hastanın "*medusa/melusa*" diye ifade ettikleri sigara kullanımı sonrasında; denge kaybı, yürüyememe, kendini kötü hissetme belirtileri olduğunu ifade etmesi üzerine bu bilgiler ışığında, gerekli tedavi metodunun uygulandığı ve hastanın şifa bulduğu, dosya içerisindeki verilere göre, hastanın tedavisi için yürütülen süreçte davalı doktorlara yüklenebilecek bir kusurun bulunmadığı anlaşılmaktadır. Bir an için davalı doktorlar bakımından aksi düşünülse dahi dosyamıza gelen cevabi yazılara göre, olayın meydana geldiği 2013 yılında Sağlık Bakanlığı ve bağlı hastanelerde sentetik kannabinoid tarama testlerinin bulunmadığı anlaşılmaktadır. Davamızın dayanağı İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığı 7. Adli Tıp İhtisas Kurulunun 06/07/2020 tarihli raporunda bu durumun tartışılmadığı görülmüştür. Davacı idarenin, davalı kamu görevlilerine rücu edilmesi için gereken kusur ön şartının somut olayımızda gerçekleştiğinden söz etmem mümkün değildir. Kaldı ki eldeki işbu davanın esasına konu edilen İstanbul Adli Tıp Kurumu 7. Adli Tıp İhtisas Kurulu tarafından düzenlenen 06/07/2020 tarihli raporda, davalı doktorlara atfı kabil bir kusurdan söz edilmediği gibi olayın meydana geldiği 2013 yılında Sağlık Bakanlığı ve bağlı hastanelerde sentetik kannabinoid tarama testlerinin yanı sıra Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesi ve kapatılan Gölcük Asker Hastanesinde yine olay tarihinde kan veya idrarda uyuşturucu madde tespiti için gerekli teçhizatın bulunmadığı hususlarının tartışılmadığı, bu durumda davacı idarenin, olay tarihinde uyuşturucu madde tespiti için gerekli test ve teçhizatı bulundurmamak suretiyle kendi kusurunu davalı doktorlara yüklemeyi istemesinin ve buna bağlı olarak rücu isteminde bulunmasının hakkaniyet kurallarına uygun olmayacağı sonucuna ulaşıldığı için yerinde görülmeyen başvurun reddine karar verilmiş ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM : Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

- 1- DAVANIN REDDİNE,
- 2- Davacı idare harçtan muaf olduğundan harç alınmasına yer olmadığına,
- 3- Davalılar kendilerini vekille temsil ettirdiklerinden, karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT hükümlerine göre hesaplanan 6.145,67 TL vekâlet ücretinin davacı idareden alınarak eşit olarak davalılara verilmesine,

- 4- Davacı idare tarafından yapılan yargılama giderlerinin davacı idare uhdesinde bırakılmasına,
 - 5- Davalı -- -- tarafından yapılan 70,75 TL yargılama giderinin davacı idareden alınarak adı geçen davalıya verilmesine,
 - 6- Davalı Onat YILMAZ tarafından yapılan 7,80 TL yargılama giderinin davacı idareden alınarak adı geçen davalıya verilmesine,
 - 7- Hükmün kesinleşmesinden sonra, artan avansların kullanılmayan kısımlarının yatırana iadesine (HMK md. 333/1),
- Dair; taraf vekillerinin yüzüne karşı, kararın tebliğinden itibaren iki hafta içinde Sakarya Bölge Adliye Mahkemesine istinaf yolu açık olmak üzere verilen karar açıkça okundu ve usulen anlatıldı.
- 20/04/2022

